

Els «indepes» enfadats i En Comú Podem

«Els partidaris de l'estat propi haurien d'entendre com una cosa lògica que hi hagi "indepes" que a les eleccions espanyoles votin En Comú Podem»

En Comú Podem va pel camí de realitzar un gran resultat electoral a Catalunya. Ho indiquen totes les enquestes i es palpa en l'ambient. La candidatura encapçalada per Xavier Domènech podria superar els resultats de les eleccions generals del 20-D, i no pot descartar-se que s'imposi en vots a les quatre províncies catalanes.

Les bones expectatives dels Comuns han fet saltar les alarmes en els partits independentistes. Les dades indiquen que En Comú Podem recollirà el proper 26-J un bon grapat de vots "indepes". Segons l'últim Baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió, un 42% dels qui tenen intenció de votar els Comuns al Congrés, davant d'un referèndum "a caixa o faixa", votarien "sí". En Comú Podem aconsegueix atraure amb més èxit que ERC el vot de la CUP -que no es presenta als comicis- i és igualment competitiu a l'hora de captar votants que van inclinar-se per Junts pel Sí el 27-S.

Aquesta atracció d'alguns sobiranistes cap a En Comú Podem és una cosa que no cap al cap de molts independentistes de pedra picada. Per aquest motiu, dia sí dia també hi ha qui es dedica a disparar metralla -de vegades pel broc gros- contra Domènech, Iglesias, Colau i qui es posi per davant. El problema d'aquesta actitud, però, és que a base de convertir-los en el blanc de totes les crítiques, els "indepes" estan ubicant En Comú Podem al centre de la campanya: un punt mig entre l'immobilisme o directament la reacció de PSOE, PP i Ciutadans, i l'irredemptisme d'alguns partidaris de l'estat propi.

Tanmateix, caldria entendre com una cosa lògica que hi hagi "indepes" que a les eleccions espanyoles votin En Comú Podem. El vot dual ha estat un clàssic en aquest país des que el primer polític va sortir de l'ou i es va fer la primera enquesta. De la mateixa manera que durant molts anys els votants de Convergència apostaven pel PSC a les eleccions estatals -era "el mal menor" i "el vot útil" davant de la dreta espanyola carpetovetònica- ara hi ha votants independentistes que opten pels Comuns per les mateixes raons.

Cal obrir una mica el focus. No tot el món gira entorn de la qüestió independentista. De fet, molts dels partidaris de l'estat propi tenen moltes altres prioritats a més de la independència: acabar amb l'atur, la precarietat, la corrupció... És cert que hi ha un votant -gens menyspreable- que es mou només per la qüestió nacional. Però també hi ha molts independentistes que tenen prioritats múltiples. I no és estrany que, en unes eleccions al Congrés espanyol, aquests "indepes" apostin per una formació que, bo i defensant el referèndum, té moltes altres línies d'acció. Més si tenim en compte que en aquests moments En Comú Podem i Units Podem cavalquen sobre una onada important d'il·lusió.

Davant d'aquest panorama, els partits independentistes no haurien de caure en una estratègia enfadada, que es basi de forma exclusiva en presentar Pablo Iglesias com una mena de Zapatero 2.0 i Xavi Domènech com un botifler que a les primeres de canvi relegarà el referèndum per un ministeri. Sense deixar d'explicitar les contradiccions que pugui tenir el relat d'En Comú Podem -que són moltes: per començar, que governant amb el PSOE mai serà possible un referèndum acordat- cal assumir que els Comuns, en algunes ocasions, són atractius per a molts independentistes. I que el fet que un partit d'àmbit estatal com Units Podem defensi el referèndum català és un escenari mai vist en la història de la política espanyola.

A risc d'anar empetitint el seu marge de maniobra, el món "indepe" hauria d'entendre els Comuns com a potencials aliats més que com adversaris. De la mateixa manera, els Comuns haurien de tenir clar que una part substancial del seu vot és partidari del "sí", i que qualsevol pas en fals amb la qüestió del referèndum pot tenir costos polítics rellevants.